

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 5. marca 2015*

„Predhodno odločanje — Državne pomoči — Državna garancija za posojilo — Sklep 2011/346/EU — Vprašanja o veljavnosti — Dopustnost — Člen 107(1) PDEU — Obrazložitev — Vpliv na trgovino med državami članicami — Člen 107(3)(b) PDEU — Resna motnja v gospodarstvu države članice“

V zadevi C-667/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalska), z odločbo z dne 17. oktobra 2013, ki je prispela na Sodišče 16. decembra 2013, v postopku

Estado português

proti

Banco Privado Português SA, v stečaju,

Massa Insolvente do Banco Privado Português SA,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, K. Lenaerts (poročevalec), podpredsednik Sodišča, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev in J. L. da Cruz Vilaça, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Banco Privado Português SA, v stečaju, in Massa Insolvente do Banco Privado Português SA M. Ferreira Santos in R. Leandro Vasconcelos, odvetnika,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in A. Cunha, agenta, skupaj z M. Penom Machetejem in G. Reinom Piresom, odvetnikoma,
- za Evropsko komisijo M. França, L. Flynn in M. Afonso, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: portugalsčina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se na eni strani nanaša na veljavnost Sklepa Komisije z dne 20. julija 2010 o državni pomoči C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), ki jo izvaja Portugalska v obliki državne garancije banki BPP (2011/346/EU) (UL 2011, L 159, str. 95) in na drugi strani na razlago člena 14(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Estado português (portugalska država) in Banco Privado Português SA (v nadaljevanju: BPP), v stečajju, ter Massa Insolvente do Banco Privado Português SA (celota upnikov banke BPP) zaradi vključitve terjatve te države v pasivo banke BPP, ki je v stečajnem postopku, in sicer v višini 24 462 921,24 EUR, skupaj z dolgovanimi obrestmi, kar predstavlja znesek vračila pomoči, ki naj bi jo ta država nezakonito dodelila banki BPP z državno garancijo (v nadaljevanju: garancija) za posojilo v višini 450 milijonov EUR v korist tej banki.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba št. 659/1999

- 3 V členu 1(f) Uredbe št. 659/1999 je nezakonita pomoč opredeljena kot nova pomoč, ki se izvaja v nasprotju s členom 108(3) PDEU.
- 4 Člen 14 navedene uredbe, naslovljen „Vračilo pomoči“, določa:

„1. Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč (v nadaljnjem besedilu ‚odločba o vračilu‘). Komisija ne zahteva vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava [Unije].

2. Pomoč, ki se vrne na podlagi odločbe o vračilu, vključuje obresti po primerni obrestni meri, ki jo določi Komisija. Obresti se plačajo od datuma, ko je bila nezakonita pomoč na razpolago upravičencu, do datuma vračila.

3. Brez poseganja v odločbo Sodišča [Evropske unije] na podlagi člena [278 PDEU] se vračilo izvede nemudoma in skladno s postopki, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne države članice, če omogočajo takojšnjo in učinkovito izvajanje odločbe Komisije. V ta namen in v primeru postopka pred državnimi sodišči zadevne države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki so jim na voljo v teh pravnih sistemih, vključno z začasnimi ukrepi, brez poseganja v pravo [Unije].“

Odločba z dne 13. marca 2009

- 5 Komisija je z Odločbo C(2009) 1892 final z dne 13. marca 2009 o državni pomoči NN 71/08 – Portugal, Auxílio estatal ao Banco Privado Português – BPP (UL C 174, str. 1, v nadaljevanju: odločba z dne 13. marca 2009) kot izrednim ukrepom odločila, da ne nasprotuje pomoči, ki jo je Estado português dodelila v obliki garancije za posojilo v višini 450 milijonov EUR, ki ga je šest portugalskih bank odobrilo banki BPP 5. decembra 2008. Ta garancija je bila odobrena na podlagi člena 87(3)(b) ES, ki je postal člen 107(3)(b) PDEU, za šestmesečno obdobje, to je do 5. junija 2009.

6 Iz točke 34 obrazložitve te odločbe je razvidno, da presoja pomoči, ki jo je Komisija opravila, ne vpliva na presojo v primeru podaljšanja ukrepa po obdobju, navedenem v prejšnji točki.

7 V točki 39 obrazložitve te odločbe je navedeno:

„Kljub visoki vrednosti danega zavarovanja je plačilo za [...] garancijo še vedno znatno nižje, kot bi se na splošno štelo za ustrezno za banke v težavah. Komisija meni, da je to plačilo mogoče izjemoma šteti za primerno za zagotovitev preživetja banke [BPP], in to le za kratko obdobje reševanja. Poleg tega je odobritev te ravni plačila pogojena s predložitvijo načrta za prestrukturiranje. Komisija pričakuje, da se bodo stroški javnega ukrepanja v korist banke BPP dolgoročno odražali v načrtu za prestrukturiranje, ki naj bi ponovno vzpostavil njeno sposobnost preživetja, in da bo vpliv odobrene pomoči na konkurenco upoštevan v izravnalnih ukrepih. V tem okviru Komisija tudi opozarja na in pozdravlja zavezo portugalskih organov, da bodo predložili načrt za prestrukturiranje v šestih mesecih od odobritve ukrepa pomoči banki [BPP], to je do 5. junija 2009.“

8 Komisija v točki 41 obrazložitve odločbe z dne 13. marca 2009 opozarja, da ji je treba priglasiti vsako morebitno podaljšanje pomoči, katere trajanje je omejeno na šest mesecev, zaradi odobritve.

Sklep 2011/346

9 V točkah 9, 12, 13 in od 19 do 24 obrazložitve Sklepa 2011/346 je navedeno:

„(9) Banka BPP je finančna institucija s sedežem na Portugalskem, ki opravlja storitve zasebnega bančništva, svetovanja podjetjem in zasebnega kapitala. [...] Banka BPP deluje na Portugalskem, v Španiji ter v manjšem obsegu v Braziliji in Južni Afriki.

[...]

(12) 24. novembra 2008 je banka BPP obvestila portugalsko centralno banko (Banko Portugalske), da obstaja tveganje, da ne bo mogla izpolniti svojih plačilnih obveznosti. Od 1. decembra 2008 je zato banka BPP lahko začasno opustila vse svoje plačevanje.

(13) 5. decembra 2008 je banka BPP [...] prejela posojilo v višini 450 milijonov EUR, zavarovano z državno garancijo. Posojilo in garancija sta krila samo obveznosti banke BPP, ki so bile 24. novembra 2008 vpisane v bilanco stanja, in posojilo je bilo namenjeno le za poplačilo vlagateljev in drugih upnikov, ne pa za kritje obveznosti drugih subjektov skupine.

[...]

(19) V okviru preučitve ukrepa nujne pomoči, ki jo je opravila Komisija, se je Portugalska zavezala, da bo v šestih mesecih od državne intervencije (t. j. do 5. junija 2009) zagotovila načrt za prestrukturiranje banke BPP.

(20) Komisija je v svoji odločbi z dne 13. marca 2009 odobrila ukrep za obdobje šestih mesecev od odobritve [...] garancije, tj. do 5. junija 2009. Komisija je menila, da je treba zaradi izredno nizke ravni povračila [plačila] do 5. junija 2009 predložiti načrt za prestrukturiranje.

(21) Zaradi podaljšanja veljavnosti garancije preko začetnega šestmesečnega obdobja so se portugalski organi zavezali, da bodo Komisiji predložili posebno priglasitev.

(22) Portugalska ni izpolnila zgoraj navedenih zavez.

[...]

- (23) Portugalska je 23. junija 2009 po elektronski pošti obvestila Komisijo, da se je odločila podaljšati [...] garancijo za nadaljnjih šest mesecev (Despacho št. 13364-A/2009 Ministrstva za finance z dne 5. junija 2009). Vendar Portugalska tega podaljšanja ni priglasila niti ni Komisije zaprosila za odobritev.
- (24) Ker je odločba Komisije pomoč odobrila le do 5. junija 2009, je s 6. junijem 2009 pomoč za reševanje postala nezakonita.“
- 10 Glede opredelitve garancije kot „državna pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU je v točkah od 57 do 60 Sklepa 2011/346 navedeno:
- „(57) Kot je bilo [...] ugotovljeno v [o]dločbi [...] z dne 13. marca 2009 [...], je garancija banki BPP omogočila za posojilo pridobiti boljše finančne pogoje kot so običajno na voljo na trgu za gospodarske družbe v podobnih okoliščinah in kot so priznali portugalski organi je zelo majhna verjetnost, da bi bila taka posojila sploh na voljo. V tej zvezi je v [o]dločbi [z dne 13. marca 2009] že navedeno, da je bila pristojbina [bilo plačilo] v višini 20 baznih točk bistveno nižja [nižje] od ravni, ki je rezultat uporabe priporočila Evropske centralne banke z dne 20. oktobra 2008. Kljub visoki ravni zavarovanja je Komisija ugotovila, da je bilo povračilo [plačilo] za [...] garancijo znatno nižje, kot bi se na splošno štelo za ustrezno za banke v težavah. Povračilo [Plačilo] se je štelo kot primerno samo v fazi reševanja pod pogojem, da se do 5. junija 2009 predloži načrt za prestrukturiranje.
- (58) Za razliko od drugih bank, ki niso bile deležne [...] garancije za posojila, je banka BPP imela gospodarsko prednost, ker je bila pristojbina [bilo plačilo], zaračunana [zaračunano] za [...] garancijo, očitno pod tržno ravno.
- (59) Trditve portugalskih organov, da banka BPP po 1. decembru 2008 ni poslovala na trgu, ni mogoče sprejeti. Glede na to, da je Banka Portugalske banki BPP bančno dovoljenje odvzela šele 15. aprila 2010, bi banka BPP lahko v zelo kratkem času vstopila ali ponovno vstopila na trg. Načrti za sanacijo banke BPP, predloženi od decembra 2008 do aprila 2009, kažejo možnost, da bi banka zaradi sanacijskega ukrepa lahko nadaljevala z opravljanjem gospodarske dejavnosti. Zaradi dejavnosti in položaja banke BPP na nacionalnih in mednarodnih finančnih trgih ta prednost lahko vpliva na konkurenco in trgovino med državami članicami v smislu člena 107(1) PDEU. Banka BPP je šele od 15. aprila 2010, ko ji je bilo odvzeto bančno dovoljenje, izgubila možnost ponovnega vstopa na trg in s tem možnost izkrivljanja konkurence in vpliva na trgovino med državami članicami.
- (60) Na podlagi zgoraj navedenega Komisija ugotavlja, da je [...] garancija banki BPP zagotovila gospodarsko prednost z uporabo državnih sredstev, za katero je odgovorna Portugalska. Ta prednost lahko prizadene konkurenco in trgovino med državami članicami v smislu člena 107(1) PDEU. Ukrep zato pomeni državno pomoč.“
- 11 Glede presoje združljivosti pomoči z notranjim trgom je v točkah 65, 67, 68 in od 70 do 72 tega sklepa navedeno:
- „(65) Komisija je že potrdila, da trenutna svetovna finančna kriza lahko povzroči resne motnje v gospodarstvu države članice in da se lahko šteje, da so ukrepi v podporo bankam primerni za odpravljanje te motnje. Ta ocena je bila potrjena v [Sporočilu Komisije – Uporaba pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi s finančnimi institucijami v okviru trenutne svetovne finančne krize (UL 2008, C 270, str. 8, v nadaljevanju: Sporočilo o bančništvu)]. [...]

[...]

- (67) Portugalska kljub večkratnim zaprosilom in odredbi o predložitvi podatkov, [...] ni predložila načrta za prestrukturiranje in je dvakrat podaljšala garancijo, ne da bi o tem predhodno obvestila Komisijo in pridobila njeno odobritev.
- (68) [...] Odločba [z dne 13. marca 2009] je povezovala odobritev [...] garancije s tem, da bodo portugalski organi izpolnili svojo zavezo v šestih mesecih predložiti načrt za prestrukturiranje. Portugalski organi te zaveze niso izpolnili.

[...]

- (70) [...] [G]lede obveznosti predložiti načrt za prestrukturiranje [...] je dejstvo, da [ta] načrt [...] ni bil predložen v časovnem obdobju, predpisanem v [o]dločbi [z dne 13. marca 2009] in zato podlaga, na kateri je bila izdana odobritev, ni bila izpolnjena.

- (71) Iz navedenega izhaja, da je bila višine garancije [višina plačila za garancijo] nižja od ravni, ki se običajno zahteva na podlagi Sporočila o bančništvu, da se šteje kot združljiva pomoč in da je Komisija višino [plačila] v [o]dločbi [z dne 13. marca 2009] odobrila samo na podlagi zaveze Portugalske, da bo predložila načrt za prestrukturiranje ali načrt za likvidacijo, ki bo ustrezno zmanjšal izkrivljanje konkurence. Ker do 5. junija 2009 tak načrt ni bil predložen, Komisija ugotavlja, da garancija [...] in njeno podaljšanje po 5. juniju 2009 nista združljiva z notranjim trgov.

- (72) Čeprav Portugalska ni predložila načrta za prestrukturiranje banke BPP, so portugalski organi posredovali informacije, ki dokazujejo, da se bo likvidacijski postopek, ki se je začel 15. aprila 2010 z odvzemom bančnega dovoljenja, zaključil z likvidacijo banke. Poleg tega delničarji banke BPP ne bodo dobili nobene odškodnine, razen morebitnih zneskov, ki izvirajo iz likvidacijskega postopka samega. Komisija na podlagi teh informacij meni, da v prihodnje v zvezi z banko BPP ne bo nevarnosti izkrivljanja konkurence. Ta ugotovitev pa ne odpravlja nezdržljivosti ukrepa, ki ga je Portugalska odobrila za obdobje od 5. decembra 2008 do 15. aprila 2010.“

12 V členu 1 Sklepa 2011/346 je ugotovljeno, da je „[d]ržavna pomoč[,] vključena v garancijo, ki jo je Portugalska nezakonito dodelila za posojilo v višini 450 milijonov EUR v korist [banki BPP] in s tem kršila člen 108(3) [PDEU], [...] nezdržljiva z notranjim trgov.“

13 V skladu s členom 2(1) tega sklepa „Portugalska od upravičenca izterja pomoč iz člena 1“.

14 Člen 3(1) navedenega sklepa določa, da je „[v]račilo pomoči iz člena 1 [...] takojšnje in učinkovito“.

Portugalsko pravo

15 Člen 91(2) zakonika o postopkih zaradi insolventnosti in o sanaciji podjetij (Código da Insolvência e da Recuperação de Empresas), sprejet z uredbo-zakonom št. 53/2004 z dne 18. marca 2004 (v nadaljevanju: CIRE), določa:

„Za vsako terjatev, ki ob začetku postopka zaradi insolventnosti še ni zapadla in za katero ni treba plačati pogodbeno dogovorjenih obresti ali za katero je treba plačati obresti po stopnji, ki je nižja od zakonske obrestne mere, se šteje, da je zmanjšana na znesek, ki bi, če bi se povečal za obresti, izračunane na ta znesek po zakonski stopnji ali stopnji, ki je enaka razliki med zakonsko in pogodbeno dogovorjeno stopnjo, za obdobje predčasne zapadlosti, ustrežal vrednosti zadevne terjatve.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 16 Estado português je 9. septembra 2010 pri predložitvenem sodišču na podlagi določb CIRE zahtevala priznanje svoje terjatve, ki izhaja iz zagotovitve vračila, naloženega s Sklepom 2011/346, in njeno vključitev v pasivo v okviru stečajnega postopka.
- 17 Massa Insolvente do Banco Privado Português SA je pri predložitvenem sodišču tej zahtevi nasprotovala in trdila, da je Sklep 2011/346 nezakonit, zaradi česar terjatev Estado português nima nobene pravne podlage.
- 18 V tem okviru sta toženi stranki iz postopka v glavni stvari 9. septembra 2011 pri Splošnem sodišču Evropske unije vložili tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa 2011/346, ki je bila 12. decembra 2014 zavrnjena (sodba Banco Privado Português in Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisija, T-487/11, EU:T:2014:1077).
- 19 Medtem je predložitveno sodišče zaradi tožbe pri Splošnem sodišču, o kateri še ni bilo odločeno, prekinilo postopek do odločbe, ki bo potrdila ali zanikala zakonitost Sklepa 2011/346. Estado português pa se je zoper ta sklep o prekinitvi postopka pritožila pri Tribunal da Relação de Lisboa (pritožbeno sodišče v Lizboni), ki je odločilo, da je treba postopek nadaljevati, pri tem pa je opozorilo na možnost predložitvenega sodišča, da pri Sodišču vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe.
- 20 Predložitveno sodišče dvomi o veljavnosti Sklepa 2011/346. Prvič, glede opredelitve garancije kot „državna pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU to sodišče opozarja, da v skladu s pogoji za uporabo te določbe možnost, da zadevni ukrep prizadene trgovino med državami članicami, ne zadostuje, ampak da jo mora ta ukrep dejansko prizadeti. Iz obrazložitve Sklepa 2011/346 pa naj ne bi bilo mogoče sklepati, da je Komisija ugotovila, da je garancija dejansko prizadela trgovino med državami članicami. Poleg tega navedeno sodišče meni, da dejstva ne omogočajo nujno sklepa o obstoju takega vpliva. To sodišče v zvezi s tem opozarja, da je bila, kot je razvidno iz točke 77 Sklepa 2011/346, garancija banki BPP dana za zavarovanje posojila, ki je bilo uporabljeno za poplačilo upnikov, katerih posojila so zapadla ali pa so se njihove kreditne linije iztekale, in da banka BPP ni več delovala na trgu od 1. decembra 2008.
- 21 Drugič, glede presoje združljivosti pomoči predložitveno sodišče opozarja, da je bilo v odločbi z dne 13. marca 2009 ugotovljeno, da je garancijo mogoče šteti za združljivo z notranjim trgom na podlagi člena 107(3)(b) PDEU za šestmesečno obdobje od dneva odobritve te garancije, to je 5. decembra 2008, do 5. junija 2009, saj bi lahko to, da banka BPP ne bi mogla izpolniti svojih finančnih obveznosti, imelo resne negativne posledice za portugalski finančni sektor. V Sklepu 2011/346 pa je Komisija ugotovila nezdržljivost pomoči, ker Estado português ni predložila načrta za prestrukturiranje do izteka zgoraj navedenega šestmesečnega roka, kar je bil pogoj za odobritev ukrepa pomoči. Predložitveno sodišče meni, da v Sklepu 2011/346 niso pojasnjeni razlogi, iz katerih to, da Estado português ni predložila načrta za prestrukturiranje banke BPP, vpliva na ugotovitev združljivosti zadevne pomoči iz odločbe z dne 13. marca 2009, zlasti v obdobju od 5. decembra 2008 do 5. junija 2009.
- 22 Tretjič, po mnenju predložitvenega sodišča med točkami obrazložitve Sklepa 2011/346 ter med njegovo obrazložitvijo in izrekom obstaja protislovje glede tega, od kdaj se garancija šteje za nezakonito. Iz točke 24 obrazložitve tega sklepa naj bi bilo razvidno, da je pomoč postala nezakonita s 6. junijem 2009. V točki 72 obrazložitve navedenega sklepa pa naj bi bilo ugotovljeno, da pomoč ni bila združljiva z notranjim trgom med 5. decembrom 2008 in 15. aprilom 2010. V izreku Sklepa 2011/346 pa naj bi bilo odločeno zgolj, da pomoč ni združljiva z notranjim trgom. Vprašanje, od kdaj je treba navedeno garancijo šteti za nezakonito, naj bi bilo odločilno za izračun zneska pomoči.

- 23 Končno, četrtič, predložitveno sodišče trdi, da bi uporaba člena 91(2) CIRE v obravnavanem primeru lahko vodila do zmanjšanja zneska, ki bi ga bilo treba vrniti Estado português. Tako naj bi bilo treba pojasniti, ali člen 14 Uredbe št. 659/1999 nasprotuje temu, da se znesek, ki ga mora država izterjati, če so izpolnjeni zahtevani pogoji, lahko zmanjša na podlagi člena 91(2) CIRE.
- 24 Tribunal do Comércio de Lisboa (gospodarsko sodišče v Lizboni) je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta štiri vprašanja:
- „1. Ali je Sklep [2011/346] pomanjkljivo obrazložen, ker:
- (a) ne navaja razloga, zaradi katerega garancija, ki jo je dala Estado português, prizadene trgovino med državami članicami?
 - (b) ne pojasnjuje razloga, zaradi katerega je bila pomoč, ki je bila dodeljena v obliki garancije in za katero je bilo najprej ugotovljeno, da spada pod člen 107(3) PDEU, nato razglašena za nezdržljivo [z notranjim] trgovom?
2. Ali je v Sklepu [2011/346] podano protislovje med obrazložitvijo in izrekom glede datuma, od katerega se [pomoč] šteje za nezakonito: od 5. decembra 2008 ali od 5. junija 2009?
3. Ali je Sklep [2011/346] v nasprotju s členom 107(1) PDEU, ker dodeljena pomoč ni prizadela trgovine med državami članicami, ob upoštevanju zlasti namena posojila in njegove dejanske uporabe ter dejstva, da prejemnica od 1. decembra 2008 ne opravlja svoje dejavnosti?
4. Ali je Sklep [2011/346] v nasprotju s členom 107(3) PDEU, ker je bila pomoč namenjena odpravljanju resne motnje v gospodarstvu države članice in je v tem delu združljiva [z notranjim] trgovom?“
- 25 Tribunal do Comércio de Lisboa je podredno predložilo še to vprašanje o razlagi:
- „Ali odstavka 1 in 2 člena 14 Uredbe št. 659/1999 nasprotujeta temu, da se v konkretnem primeru uporabi določba o zmanjšanju zneska, ki ga je treba izterjati, če ta določba nediskriminatorno velja za vse terjatve insolventne družbe?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

- 26 Predlog za sprejetje predhodne odločbe vsebuje pet vprašanj, od katerih se prva štiri nanašajo na veljavnost Sklepa 2011/346, peto pa na razlago člena 14(1) in (2) Uredbe št. 659/1999. Ločeno je treba preučiti dopustnost prvih štirih vprašanj na eni strani in petega na drugi strani.

Dopustnost vprašanj v zvezi z veljavnostjo Sklepa 2011/346

- 27 Portugalska vlada trdi, da vprašanja v zvezi z veljavnostjo Sklepa 2011/346 niso dopustna. Ta vlada se sklicuje na sodbo TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) in trdi, da ker ni vložila tožbe za razglasitev ničnosti tega sklepa pri Splošnem sodišču, je ta v razmerju do nje postal pravnomočen, tako da njegove veljavnosti ni več mogoče izpodbijati pred nacionalnim sodiščem. Poleg tega Sklep 2011/346 ni bil predmet predloga za odlog izvršitve. Zato naj bi ga bilo treba izvršiti tako, da se omogoči takojšnja in učinkovita izterjava pomoči.

- 28 V zvezi s tem je treba spomniti, da je Sodišče v sodbi TWD Textilwerke Deggendorf (EU:C:1994:90, točka 17) presodilo, da ni mogoče, da bi prejemnik državne pomoči, ki je predmet odločbe Komisije, ki je naslovljena neposredno zgolj na državo članico, iz katere prihaja ta prejemnik, ki bi nedvomno lahko izpodbijal to odločbo in ki je zamudil prekluzivni rok, ki je v zvezi s tem določen v členu 263, šesti odstavek, PDEU, uspešno izpodbijal zakonitost te odločbe pred nacionalnimi sodišči (glej tudi sodbi Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, točka 30, in Lucchini, C-119/05, EU:C:2007:434, točka 55). Sodišče je namreč upoštevalo, da bi sprejetje nasprotno rešitve pomenilo, da se prejemniku pomoči prizna možnost, da zaobide pravnomočnost, ki jo ima odločba na podlagi načela pravne varnosti po izteku roka za vložitev tožbe (sodba Nachi Europe, EU:C:2001:101, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 29 Položaj, na katerem temelji ta sodna praksa, ne ustreza položaju, ki je upošteven v zadevi iz postopka v glavni stvari. Ni namreč mogoče šteti, da je bil namen prejemnika zadevne pomoči iz te zadnje zadeve, ki je pri Splošnem sodišču v roku iz člena 263, šesti odstavek, PDEU vložil tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa 2011/346, ki je vodila do sodbe Banco Privado Português in Massa Insolvente do Banco Privado Português/Komisija (EU:T:2014:1077), zaobiti pravnomočnost tega sklepa, ker je izpodbijal njegovo veljavnost pred predložitvenim sodiščem.
- 30 Dalje, ker rešitev, ki jo je uporabilo Sodišče v točki 18 sodbe TWD Textilwerke Deggendorf (EU:C:1994:90), temelji na tveganju obidenja pravnomočnosti akta Unije, velja le v zvezi s stranko, ki se pred nacionalnim sodiščem sklicuje na nezakonitost akta Evropske unije, čeprav bi nedvomno lahko zoper ta akt vložila ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU, vendar tega ni storila v predpisanih rokih. Zato okoliščina, da Estado português, ki ne izpodbija zakonitosti Sklepa 2011/346 pred nacionalnim sodiščem, ni vložila tožbe za razglasitev ničnosti tega sklepa pri Splošnem sodišču, ni upoštevna za presojo dopustnosti vprašanj v zvezi z veljavnostjo tega sklepa.
- 31 Končno, iz sodbe TWD Textilwerke Deggendorf (EU:C:1994:90) ni razvidno, da bi bila dopustnost vprašanja za predhodno odločanje, ki se nanaša na veljavnost akta Unije, pogojena s tem, da je bil ta akt predmet predloga za odlog izvršitve na podlagi člena 278 PDEU. Ta sodba se namreč ne sklicuje na izvršljivost akta Unije, katerega veljavnost se izpodbija, ampak temelji na tveganju obidenja njegove pravnomočnosti.
- 32 Zato so prva štiri vprašanja za predhodno odločanje, ki se nanašajo na veljavnost Sklepa 2011/346, dopustna.
- Dopustnost vprašanja v zvezi z razlago člena 14(1) in (2) Uredbe št. 659/1999
- 33 Po mnenju Komisije upoštevnost tega vprašanja v predložitveni odločbi ni obrazložena. Zato meni, da je to vprašanje nedopustno.
- 34 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče načeloma dolžno odločati, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije (glej zlasti sodbo Kamberaj, C-571/10, EU:C:2012:233, točka 40 in navedena sodna praksa, in sklep Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit, C-24/13, EU:C:2014:40, točka 39).
- 35 Vendar mora Sodišče preučiti okoliščine, v katerih mu je nacionalno sodišče predložilo zadevo, zato da preveri, ali je pristojno. Duh medsebojnega sodelovanja, v katerem poteka postopek predhodnega odločanja, namreč zahteva tudi, da nacionalno sodišče upošteva funkcijo, zaupano Sodišču, ki je

prispevanje k izvajanju sodne oblasti v državah članicah, in ne podajanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih (glej sodbo Kamberaj, EU:C:2012:233, točka 41 in navedena sodna praksa, in sklep Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit, EU:C:2014:40, točka 40).

- 36 V zvezi s tem je zavrnitev predloga nacionalnega sodišča mogoča samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije ni nikakor povezana z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je vprašanje hipotetično ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja koristno odgovorilo (glej sodbo Kamberaj, EU:C:2012:233, točka 42 in navedena sodna praksa, in sklep Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit, EU:C:2014:40, točka 41).
- 37 V obravnavanem primeru predložitveno sodišče sprašuje Sodišče o razlagi člena 14(1) in (2) Uredbe št. 659/1999, da bi lahko presodilo združljivost člena 91(2) CIRE s tema določbama.
- 38 Vendar noben element iz spisa, predloženega Sodišču, ne kaže, da se v sporu o glavni stvari uporabi člen 91(2) CIRE. Navedena določba se namreč nanaša na terjatve, ki „ob začetku stečajnega postopka še ni[so] zapadl[e] in za kater[e] ni treba plačati pogodbeno dogovorjenih obresti ali za kater[e] je treba plačati obresti po stopnji, ki je nižja od zakonske obrestne mere“.
- 39 Terjatev Estado português iz postopka v glavni stvari pa je zapadla pred začetkom stečajnega postopka nad banko BPP 15. aprila 2010. Kot je namreč opozorjeno v točki 24 obrazložitve Sklepa 2011/346, je treba zadevno državno pomoč na podlagi člena 108(3) PDEU šteti za nezakonito od 6. junija 2009, saj je bila ta pomoč z odločbo z dne 13. marca 2009 razglašena za združljivo z notranjim trgovom le za šestmesečno obdobje, to je do 5. junija 2009.
- 40 Poleg tega se je predložitveno sodišče le hipotetično izrazilo o uporabi člena 91(2) CIRE v sporu o glavni stvari.
- 41 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da se peto vprašanje ne nanaša na razlago prava Unije, ki jo predložitveno sodišče objektivno potrebuje za sprejetje svoje odločitve (glej sklepa Abt in drugi, C-194/10, EU:C:2011:182, točka 37, in Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit, EU:C:2014:40, točka 44).
- 42 Zato peto vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša na razlago člena 14(1) in (2) Uredbe št. 659/1999, ni dopustno.

Vsebinska presoja

Prvi del prvega vprašanja in tretje vprašanje

- 43 Predložitveno sodišče s tema vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, na eni strani sprašuje, ali je opredelitev garancije za „državno pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU dovolj obrazložena glede na to, da v Sklepu 2011/346 ni naveden razlog, iz katerega ta garancija prizadene trgovino med državami članicami. Na drugi strani to sodišče želi izvedeti, ali je Komisija pravilno ugotovila, da garancija prizadene to trgovino v smislu člena 107(1) PDEU, ob upoštevanju namena posojila, za katero je bila dana ta garancija, in dejstva, da banka BPP od 1. decembra 2008 ni več opravljala svoje dejavnosti.
- 44 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora biti obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena vrsti obravnavanega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je akt izdala, tako da se lahko zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor (sodba Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, točka 79 in navedena sodna praksa).

- 45 Ker se za opredelitev kot „državna pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU zahteva izpolnjevanje vseh pogojev, določenih v tej določbi (sodbi Komisija/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, točka 38 in navedena sodna praksa, in Ministerio de Defensa in Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, točka 19), morajo biti v sklepu Komisije, v katerem je uporabljena taka opredelitev, navedeni razlogi, iz katerih ta institucija meni, da zadevni državni ukrep izpolnjuje vse navedene pogoje.
- 46 V zvezi z vprašanjem, ali je Sklep 2011/346 pravno zadostno obrazložen glede pogoja vpliva na trgovino med državami članicami iz člena 107(1) PDEU, je treba spomniti, da Komisiji ni treba dokazati, da ima državni ukrep dejanski vpliv na to trgovino niti da dejansko izkrivlja konkurenco. Dokazati mora le, da navedeni ukrep lahko ima take učinke (glej v tem smislu sodbe Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, točka 54; Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, EU:C:2006:8, točka 140; Libert in drugi, C-197/11 in C-203/11, EU:C:2013:288, točka 76, in Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, točka 65).
- 47 V obravnavanem primeru je treba navesti, da je Komisija prikazala elemente, ki kažejo, da je prednost, ki jo je dobila banka BPP, lahko prizadela trgovino med državami članicami. Komisija se v zvezi s tem v točki 58 obrazložitve Sklepa 2011/346 sklicuje na okrepitev konkurenčnega položaja banke BPP v primerjavi z drugimi institucijami bančnega sektorja. Dalje, v točki 59 obrazložitve navedenega sklepa opozarja na dejavnosti banke BPP in njen položaj na nacionalnih in mednarodnih finančnih trgih. V točki 9 obrazložitve istega sklepa je pojasnjeno, da banka BPP deluje v dveh državah članicah in opravlja storitve zasebnega bančništva, svetovanja podjetjem in zasebnega kapitala.
- 48 Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah od 44 do 46 te sodbe, je treba ugotoviti, da je Sklep 2011/346 pravno zadostno obrazložen, saj je iz njega jasno in nedvoumno razviden razlog, na podlagi katerega je institucija, ki je akt sprejela, v točki 60 obrazložitve Sklepa 2011/346 ugotovila, da je v obravnavanem primeru pogoj vpliva na trgovino med državami članicami v smislu člena 107(1) PDEU izpolnjen.
- 49 Glede vprašanja, ali je Komisija pravilno ugotovila, da je garancija prizadela trgovino med državami članicami v smislu člena 107(1) PDEU, je iz točke 46 te sodbe razvidno, da za opredelitev nacionalnega ukrepa kot „državna pomoč“ zadostuje preučiti, ali lahko ta ukrep prizadene trgovino med državami članicami.
- 50 V zvezi s tem je treba poudariti, da namen posojila, za katero je bila dana garancija in ki se je, kot je razvidno iz točke 13 obrazložitve Sklepa 2011/346, lahko uporabilo le za poplačilo vlagateljev in drugih upnikov banke BPP, ne preprečuje, da lahko garancija prizadene trgovino med državami članicami.
- 51 V zvezi z merilom vpliva na trgovino med državami članicami je bilo namreč presojeno, da se, kadar pomoč, ki jo je podelila država članica, okrepi položaj enega podjetja v primerjavi z drugimi konkurenčnimi podjetji v trgovini med državami članicami, šteje, da pomoč na njih vpliva. V zvezi s tem okoliščina, da se je v gospodarskem sektorju, kot je sektor finančnih storitev, odvil pomemben proces liberalizacije na ravni Unije, ki je zaostril konkurenco, ki je že izhajala iz prostega pretoka kapitala, določenega s Pogodbo, lahko še okrepi dejanski ali potencialni vpliv pomoči na trgovino med državami članicami (glej v tem smislu sodbo Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, EU:C:2006:8, točke 141, 142 in 145, prva alineja).
- 52 Garancija je dala prednost banki BPP, ki je lahko, kot je razvidno iz točke 57 obrazložitve Sklepa 2011/346, pridobila posojilo pod boljšimi finančnimi pogoji, kot so na trgu običajno na voljo za druga podjetja v podobnih okoliščinah, če so taka posojila sploh na voljo. V teh okoliščinah je v točki 59 obrazložitve tega sklepa pravilno ugotovljeno, da glede na dejavnosti banke BPP in njenega položaja na nacionalnih in mednarodnih trgih navedena prednost lahko vpliva na trgovino med državami

članicami. Kot je namreč navedla Komisija, bi se brez kapitalske injekcije, ki je bila mogoča zaradi garancije, stranke banke BPP od takrat, ko je banka BPP začela kazati znake finančnih težav, verjetno odločile za konkurenčno banko.

- 53 Domnevno prenehanje poslovne dejavnosti banke BPP ne more izpodbiti te ugotovitve Komisije iz točke 59 obrazložitve Sklepa 2011/346.
- 54 Tudi ob predpostavki, da je to prenehanje dejavnosti dokazano, bi lahko namreč banka BPP do odvzema bančnega dovoljenja 15. aprila 2010 ponovno začela opravljati svojo običajno poslovno dejavnost. Zato je Komisija v točki 59 obrazložitve Sklepa 2011/346 pravilno ugotovila, da je banka BPP šele 15. aprila 2010 izgubila možnost ponovnega vstopa na trg in s tem možnost vpliva na trgovino med državami članicami.
- 55 Tako preučitev prvega dela prvega vprašanja in tretjega vprašanja ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa 2011/346.

Drugi del prvega vprašanja in drugo vprašanje

- 56 Predložitveno sodišče sprašuje, ali je Sklep 2011/346 pomanjkljivo obrazložen, ker je bila v tem sklepu pomoč, ki je bila sprva razglašena za združljivo z notranjim trgom, razglašena za nezdružljivo z njim. Poleg tega sprašuje, ali navedeni sklep ne temelji na protislovni obrazložitvi, ker je na eni strani v točki 24 njegove obrazložitve navedeno, da je pomoč postala nezakonita od 6. junija 2009, na drugi strani pa je v točkah 71 in 72 njegove obrazložitve navedeno, da se ta pomoč šteje za nezdružljivo z notranjim trgom od 5. decembra 2008.
- 57 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v členu 108(3), prvi stavek, PDEU določena obveznost držav članic, da priglasijo načrte za dodelitev ali spremembo pomoči. V skladu z zadnjim stavkom te določbe država članica, ki namerava dodeliti pomoč, ne sme izvajati predlaganih ukrepov, dokler v navedenem postopku ni sprejet dokončen sklep Komisije. Namen prepovedi iz te določbe je zagotoviti, da pomoč ne učinkuje, dokler Komisija ni imela na voljo razumnega roka za podrobno preučitev načrta, in če je to potrebno, za uvedbo postopka iz odstavka 2 istega člena (glej v tem smislu sodbi Francija/Komisija, C-301/87, EU:C:1990:67, točka 17, in CELF in ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, točke od 33 do 36).
- 58 Člen 108(3) PDEU tako uvaja preventivni nadzor načrtov novih pomoči (sodbe Lorenz, 120/73, EU:C:1973:152, točka 2; CELF in ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79, točka 37, in Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, točka 25).
- 59 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča je razvidno, da je ukrep pomoči, ki se izvaja v nasprotju z obveznostmi iz člena 108(3) PDEU, nezakonit. Taka razlaga je poleg tega potrjena s členom 1(f) Uredbe št. 659/1999 (glej sodbo Residex Capital IV, C-275/10, EU:C:2011:814, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 60 Komisija mora preučiti združljivost načrtovane pomoči z notranjim trgom, tudi če država članica ne spoštuje prepovedi izvajanja ukrepov pomoči in je pomoč zato nezakonita. Sodišče je namreč že presodilo, da sklep Komisije o združljivosti pomoči ne vpliva na njeno nezakonitost, ki izhaja iz nespoštovanja prepovedi iz člena 108(3), prvi stavek, PDEU. Vsaka druga razlaga bi vodila do dajanja prednosti temu, da zadevna država članica ne spoštuje člena 108(3), zadnji stavek, PDEU, in bi temu členu odvzela njegov polni učinek (glej v tem smislu sodbi Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires in Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon, C-354/90, EU:C:1991:440, točka 16, ter CELF in ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79, točka 40).

- 61 V teh okoliščinah iz tega, da sta v Sklepu 2011/346 navedena različna datuma, od katerih je treba državno pomoč na eni strani šteti za nezakonito in na drugi strani za nezdržljivo z notranjim trgom, ne izhaja nobeno protislovje v obrazložitvi, na kateri ta sklep temelji.
- 62 Poleg tega so v točkah 20, 21, 57 in od 67 do 71 Sklepa 2011/346 pravno zadostno pojasnjeni razlogi, iz katerih je garancija razglašena za nezdržljivo z notranjim trgom, tudi če je bilo v odločbi z dne 13. marca 2009 ugotovljeno, da je pomoč s tem trgom združljiva pod nekaterimi pogoji.
- 63 Iz točk 20, 21, 57, 67, 68 in 70 obrazložitve Sklepa 2011/346 je namreč razvidno, da je bila odločba z dne 13. marca 2009 začasna in da je bila sprejeta ob upoštevanju zavez, ki so jih sprejeli portugalski organi, in sicer, na eni strani, da garancije ne bodo podaljšali po 5. juniju 2009 brez predhodne prireditve Komisiji in njene odobritve ter, na drugi strani, da bodo predložili načrt za prestrukturiranje banke BPP v šestih mesecih, to je najpozneje do 5. junija 2009. V točki 67 obrazložitve Sklepa 2011/346 pa je bilo ugotovljeno, da so portugalski organi dvakrat podaljšali garancijo, ne da bi o tem predhodno obvestili Komisijo in pridobili njeno odobritev, in da načrt za prestrukturiranje banke BPP ni bil predložen, tudi po tem, ko je Komisija na Portugalsko republiko naslovila odredbo za to. Komisija je tako po tem, ko je spomnila na pogoje, pod katerimi je odobrila ukrep pomoči, in ugotovila, da niso bili izpolnjeni, v točki 71 obrazložitve Sklepa 2011/346 ugotovila, da garancija ni združljiva z notranjim trgom.
- 64 Tako tudi preučitev drugega dela prvega vprašanja in drugega vprašanja ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa 2011/346.

Četrto vprašanje

- 65 Predložitveno sodišče s četrtem vprašanjem sprašuje, ali Sklep 2011/346 krši člen 107(3)(b) PDEU, ker je v njem pomoč, ki je namenjena „odpravljanju resne motnje v gospodarstvu države članice“ v smislu navedene določbe, razglašena za nezdržljivo z notranjim trgom. Poleg tega sprašuje, ali je treba garancijo na podlagi te določbe šteti za združljivo z notranjim trgom.
- 66 V zvezi s tem je treba opozoriti, da pomoči, ki spadajo pod člen 107(3)(b) PDEU, niso *ex lege* združljive z notranjim trgom, ampak Komisija lahko šteje, da so združljive z navedenim trgom. Ta presoja je v izključni pristojnosti te institucije, ki deluje pod nadzorom sodišč Unije (glej v tem smislu sodbo *Deutsche Lufthansa*, EU:C:2013:755, točka 28).
- 67 Izvajanje diskrecijske pravice, ki jo ima Komisija pri uporabi člena 107(3) PDEU, zajema kompleksno presojo gospodarskih in socialnih razmer (glej v tem smislu sodbi *Deufil/Komisija*, 310/85, EU:C:1987:96, točka 18, in *Italija/Komisija C-372/97*, EU:C:2004:234, točka 83). Tako Sodišče pri nadzoru zakonitosti izvajanja take pravice presoje Komisije ne sme nadomestiti s svojo presojo (glej v tem smislu sodbi *Španija/Komisija*, C-169/95, EU:C:1997:10, točka 34, in *Unicredito Italiano*, EU:C:2005:774, točka 71).
- 68 Toženi stranki iz postopka v glavni stvari trdita, da je iz točk od 64 do 76 obrazložitve Sklepa 2011/346 razvidno, da je Komisija sklepala o nezdržljivosti garancije z notranjim trgom zgolj na podlagi kršitev postopka, to je okoliščine, da je Portugalska republika dvakrat podaljšala garancijo, ne da bi o tem predhodno obvestila Komisijo in pridobila njeno odobritev, in dejstva, da ta država članica ni predložila načrta za prestrukturiranje banke BPP v šestmesečnem roku iz odločbe z dne 13. marca 2009. Komisija naj bi tako opustila presojo, ali je zadevna pomoč namenjena odpravljanju resne motnje v gospodarstvu zadevne države članice v smislu člena 107(3)(b) PDEU.
- 69 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je Komisija glede presoje državnih garancij, danih finančnim institucijam v okviru svetovne finančne krize, glede na člen 107(3)(b) PDEU omejila izvajanje svoje diskrecijske pravice s sprejetjem Sporočila o bančništvu. Komisija zato od pravil iz tega sporočila ne

more odstopiti, ne da bi bila, glede na okoliščine primera, sankcionirana zaradi kršitve splošnih pravnih načel, kot sta enako obravnavanje in varstvo zaupanja v pravo (glej sodbo Dansk Rørindustri in drugi/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točka 211).

- 70 Iz Sporočila o bančništvu pa je razvidno, da je treba podelitev državne garancije šteti za izreden ukrep in da je zato nujno začasna (točki 13 in 24). Tako garancijo morajo tudi spremljati ukrepi za prestrukturiranje ali za likvidacijo posameznih upravičencev (točke od 29 do 31).
- 71 Komisija je v odločbi z dne 13. marca 2009 uporabila merila iz Sporočila o bančništvu. Kot je razvidno iz točke 39 obrazložitve te odločbe, je Komisija garancijo odobrila za šest mesecev, to je do 5. junija 2009, s pridržkom, da Portugalska republika v skladu z zavezo te države članice najpozneje do tega datuma predloži načrt za prestrukturiranje. Komisija je v točki 34 obrazložitve navedene odločbe pojasnila, da njena presoja pomoči ne vpliva na presojo v primeru podaljšanja ukrepa prek šestmesečnega obdobja, in v točki 41 obrazložitve iste odločbe opozorila, da ji je treba predhodno priglasiti vsako podaljšanje garancije.
- 72 Komisija je prav tako ob upoštevanju Sporočila o bančništvu v točkah 67, 70 in 71 obrazložitve Sklepa 2011/346 navedla, da ob izteku šestmesečnega obdobja iz odločbe z dne 13. marca 2009 upoštevana merila, zaradi katerih je ta institucija izdala začasno odobritev zadevne pomoči, niso bila več izpolnjena, saj portugalski organi v nasprotju s svojimi zavezami niso predložili načrta za prestrukturiranje banke BPP v določenem roku in so dvakrat podaljšali garancijo po šestmesečnem maksimalnem roku, ne da bi ti podaljšani formalno priglasili Komisiji.
- 73 Iz točke 39 obrazložitve odločbe z dne 13. marca 2009 in točke 71 obrazložitve Sklepa 2011/346 je razvidno, da je Komisija lahko odobrila raven plačila za garancijo, ki je bila precej nižja od ravni, ki se običajno zahteva na podlagi Sporočila o bančništvu, le za kratko obdobje in pod pogojem, da Portugalska republika v šestmesečnem roku predloži načrt za prestrukturiranje ali likvidacijo, ki bo ustrezno zmanjšal izkrivljanje konkurence.
- 74 V nasprotju s trditvami toženih strank iz postopka v glavni stvari časovna omejitev pomoči, dodeljene v obliki državne garancije, in iz tega izhajajoča obveznost priglasitve vsakega njenega podaljšanja ter obveznost prejemnika navedene garancije, da predloži načrt za prestrukturiranje, niso zgolj formalnosti, ampak nujni pogoji, da je to pomoč mogoče razglasiti za združljivo z notranjim trgov, in instrumenti, namenjeni zagotovitvi, da izredna pomoč, dodeljena podjetju v težavah, ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev zadevnega cilja v splošnem interesu, ki je v obravnavanem primeru odpravljanje resne motnje v nacionalnem gospodarstvu.
- 75 Tako preučitev četrtega vprašanja ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa 2011/346.
- 76 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov je razvidno, da preučitev vprašanj, ki jih je postavilo predložitveno sodišče, ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa 2011/346.

Stroški

- 77 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Preučitev vprašanj za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalska), ni razkrila ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Sklepa Komisije z dne 20. julija 2010 o državni pomoči C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), ki jo izvaja Portugalska v obliki državne garancije banki BPP (2011/346/EU).

Podpisi